

Jézus Krisztus Tegnap, És Ma,
És Mindörökké Ugyanaz

Rev. William Branham-tól

ELŐSZÓ

Ez a könyv úgy lett megírva, hogy mindenki aki olvassa tudja meg azt, hogy Jézus Krisztus még mindig Üdvözíti és Gyógyítja az embereket.

Az én hitem az, hogy Ő hamarosan újra megjelenik.

Ez a könyv elmondja, hogy az Úr miként választott ki egy szegény fiút, és hívta el szolgálatra, és hogyan futott ez a fiú Ő előtte egy ideig, majd később teljes szívvel Hozzá fordult.

IMA

Ó Atyám a Mennyben, kérlek áldjál meg mindenkit, aki ezt a könyvet olvassa.

Tudasd velük azt, hogy Te hamarosan el fogsz hívni egy hatalmas Gyülekezetet, amilyent mi még soha nem láttunk.

Mi még hiszünk Benned.

Teremts minden szívben egy vágyakozást, és Ó Igazságos, kérlek segíts a te alázatos szolgádnak, hogy tovább vigye a Te üzenetedet.

Én tudom, hogy valamilyen célból gyékényben elrelytettél engem, amint Mózesrel is tetted.

Igy hát Atyám, kérlek segíts nekem a te nevedet dicsőíteni, mert én ezt a Jézus nevében kérem.

Ámen.

Jézus Krisztus Tegnap, És Ma, És Mindörökké Ugyanaz

A Kentucky állambeli Cumberland megyében születtem, egy kicsiny fakunyhóban. Édesapám és édesanyám fiatalon összeházasodtak és én voltam az első gyerek. Édesanyám azt mondta, hogy egyszer amikor még csupán hat hónapos voltam, és édesapám nem volt otthon, a hó fogságában voltunk több napig a hegyekben. Élelmünk elfogyott, és anya egyre gyengébb lett. Végül már arra gondolt, hogy eljött a vég. Elmondta, hogy összegyűjtötte minden ruhánkat és ágyneműnket, engem a karjaiba vett, majd magunk köré tekerte az összes ruhadarabokat, hogy azok amennyire csak lehetséges melegen tartsanak bennünket.

Kedves olvasó, én hiszem, hogy mindennek vége lett volna ha szerető Üdvözítőnk nem lépett volna akkor színre. Ő azonban mindig közel van, és megjelenik a megfelelő pillanatban. Ő szólt egy kedves öreg szentszívű szomszédnak, és mondta neki, hogy jöjjön és nézze meg hogy miért nem jött füst a kéményünkből az elmúlt pár nap alatt. Amikor megérkezett és betört a kunyhóba, édesanyámat és engem már majdnem éhenhalva talált. Kerített egy kis fát és tüzet csinált. Azután visszament az ő kunyhójába, hogy valami ételt hozzon nekünk. Hamarosan kezdtük visszanyerni az erőnket és egészségünket. Dicsőség legyen az Ő nevének ezért.

Hamarosan ezután elhagytuk Kentucky államot és Indianába költöztünk. Édesapám elment egy farmerhez dolgozni Utica város közelében, amely Indianában van. Ott laktunk közel egy évig, majd azután tovább költöztünk lefelé az Ohio folyó völgyébe. Több év eltelt, és én jó-termetű fiúvá növekedtem, amikor Isten szólt hozzám.

Egy este útban voltam, hogy vizet vigyek a házhoz a pajtától, amely körülbelül egy háztömbnyire volt a háztól. Körülbelül félúton a ház és a pajta között állt egy öreg nyárfa. Azon az estén épp akkor mentem haza az iskolából, és a többi szomszédfiú kiment az öreg tóhoz halászni. Sírtam, hogy én is mehessek, de apa azt mondta, hogy vizet kell hordanom. Megálltam pihenni a fa alatt, amikor hirtelen hallottam, hogy a szél fújja a leveleket. Tudtam, hogy máshol sehol nem fúj. A délután nagyon nyugodtnak látszott. Visszaléptem a fától, és észrevettem, hogy körülbelül egy hordó nagyságú helyen úgy tűnt, hogy átfúj a szél a lombokon. Azután jött egy hang és ezt mondta: "Soha ne igyál, ne dohányozzál, se ne szennyezd be a te testedet semmilyen módon, mert egy munkám van a számodra, amelyet tenned kell amikor idősebb leszel."

Úgy megijesztett, hogy hazaszaladtam, de senkinek nem beszéltem róla. Soha nem tudtam inni, vagy dohányozni. Hiszem, hogy Isten egy nagy munkát fog végezni az utolsó napokban.

Amikor eléggé felnőttem ahhoz, eljárjak fiatal társasággal, akkor ők mindig bosszantottak és azt mondták, hogy én egy sissy vagyok azért, mert nem dohányzok és nem iszok. Azt mondták, hogy még a lányok is dohányoznak, és hogy nekik erősebb idegeik vannak, mint nekem. Akkor szégyeltem elmondani nekik, hogy mi történt az életemben. De, kedves barátaim, ma már biztos, hogy dicsekedve mondom el ezt a világnak. Hallelujah!

Tizennégy éves korom körül súlyosan megsebesültem vadászat közben. Hét hónapot töltöttem a kórházban. Isten foglalkozott velem, de én nem figyeltem Rá. A hívás egyre inkább, és inkább valósággá vált számomra. Mivel azonban nem egy Keresztény otthonban nevelkedtem, megpróbáltam ellenállni. Sokszor hallottam a csendes, kis hangot, amint hívott, de én elhárítottam. Olyanná váltam, hogy alig tudtam elviselni ha csak hallottam a gyülekezetet említeni.

Egy napon úgy döntöttem, hogy megtaláltam a módját, hogy miként lehet ettől a hívástól megszabadulni. Nyugatra akartam menni, hogy ott egy állattenyésztő farmon dolgozzak. Barátom, Isten éppen olyan nagy ott kint, amennyire nagy Ő bárhol. Húzzatok hasznát az én tapasztalatomból. Amikor hív benneteket, akkor válaszoljatok Neki.

1927-ben egy szeptemberi reggelen mondtam édesanyámnak, hogy elmegyek egy sátoros túrára a Tunnel Mill-be, amely körülbelül tizennégy mérföldre van Jeffersonville-től, ahol akkor laktunk. Én már elterveztem egy kirándulást Arizonába néhány barátommal. Amikor édesanyám újra hallott felőlem, akkor én nem Tunnel Mill-nél voltam, hanem az Arizona államban lévő Phoenix-ben, ahová a Szeretet Istenétől futottam. Az állattenyésztő farmon levő élet nagyon jó volt egy ideig, de hamar unalmassá lett, mint bármely más öröme a világnak. De hadd mondjam el itt azt, Dicsőség Istennek, hogy a Jézussal való megtapasztalás egyre édesebbé és édesebbé válik állandóan, és soha nem válik unalmassá. Jézus tökéletes békességet és vigasztalást ad mindig.

Sokszor hallottam, amint a szél átfújta a magas fenyőfák között. Úgy tűnt nekem, mintha hallanám az Úr hangját, amint szól ott kint az erdőben, mondván, “Adám, hol vagy?” A csillagok olyan közelinek tunk, mintha kezeiddel levehetted volna. Isten olyan közel lévőnek tűnt.

Van egy dolog a vidéki tájban, amely olyan sokat jelent számomra, és ez a sivatagban lévő utak. Ha egyszer letérsz az útról, akkor nagyon könnyen eltévedsz. Olyan sokszor előfordul, hogy turisták látnak kicsi sivatagi virágokat, és letérnek a főútról, hogy szedjenek belőle. Elvándorolnak, és elvesznek a sivatagban, és néha szomjan halnak. Így van ez a Keresztény úton is — Istennek van egy főútja. Az Ezsaiás 35. részében beszél róla. Azt a “Szentség Főútjának” hívják.

Sokszor a világ kis örömei levonnak téged a főútról. Ilyenkor elveszítetted megtapasztalásaidat Istennel. A sivatagban, amikor el vagy veszve, néha megjelenik egy délibáb. Olyan emberek, akik szomjúságtól haldokolnak, ez a délibáb egy folyó, vagy egy tó lesz. Sokszor futnak utána, és beleesnek, de csakhamar rájönnek, hogy csupán a forró homokban fürödnek. Néha az ördög mutat neked valamit, amiről azt mondja, hogy kellemes időtöltés. Az csak egy délibáb, egy olyan valami, ami nem valóságos. Ha ráfigyelsz, akkor azt fogod látni, hogy csak bánatot halmozol a fejedre. Ne figyelj rá, kedves olvasó. Higgyél Jézusnak, aki élő vizet ad azoknak akik éheznek és szomjúhoznak.

Egy napon levelet kaptam otthonról, amelyből megtudtam, hogy az egyik testvérem nagyon beteg.

Edward volt az, aki én utánam született. Persze nem gondoltam semmi komoly dologra, így hittem, hogy rendbe fog jönni. Egy este azonban pár nappal később, amikor a városból jöttem vissza, és amint átmentem a farm kintjában, láttam egy papírt az asztalon. Felvettem. Ez állt rajta, "Bill, gyere ki az északi legelőre. Nagyon fontos." Miután elolvastam az értesítést, egy barátom társaságában kimentem a legelőre. Az első személy, akivel találkoztam, egy öreg texasi marhapásztor volt, aki szintén a farmon dolgozott. Durfy-nek hívták, de mi "Papának" szólítottuk. Egy szomorú kifejezés volt az arcán, amint ezt mondta, "Billi fiam, rossz hírem van a számodra." Ekkor a munkafelügyelő odajött hozzánk. Elmondták nekem, hogy épp egy távirat érkezett, amely testvérem halálhírét közölte.

Kedves barátom, egy pillanatig nem tudtam mozdulni. Ez volt az első halál a családukban. Azt azonban el akarom mondani, hogy az első dolog, amire gondoltam az volt, hogy fel volt e készülve a halálra. Amint megfordultam, és megnéztem a sárga prérít, könnyek futottak le az arcomon.

Amint visszaemlékeztem arra, ahogy együtt bírkóztunk, amikor még kisfiúk voltunk, és hogy milyen nehéz sorsunk volt.

Alig elegendő ennivalóval mentünk iskolába. Lábújjaink kilógtak cipőnkből, és régi kabátot kellett viselnünk, amely nyakánál össze volt tűzve, mert ing nem volt rajtunk. Milyen élenken emlékeztem még egy napra, amikor anya pattogatott kukoricát tett egy kis vödörbe, hogy ebédhez készítse. Mi nem ettünk együtt a többi gyerekekkel. Mi nem engedhettük meg magunknak olyan ételt, amilyent ők ettek. Mi mindig kiosontunk a hegyre és ott ettünk. Emlékszem, hogy azon a napon, amikor pattogatott kukorica volt ebédre, mi azt gondoltuk, hogy az egy valódi élvezet. Ezért hát, hogy biztos legyek abban, hogy megkapom a részemet, kimentem még ebéd előtt, és vettem egy jó marékka, még mielőtt a testvérem megkapta a részét.

Akkor ott álltam, és néztem a naptól perzselt prérít, rágondoltam mindezekre a dolgokra, és szerettem volna tudni, hogy vajon Isten őt egy jobb helyre vitte e. És akkor Isten újból hívott engem, de mint általában, úgy most is megpróbáltam elfolytani.

Felkészültem, hogy hazamenjek a temetésre. Amikor a Port Fulton Gyülekezet lelkésze McKinny úr, aki olyan volt nekem, mint egy apa, prédikálta testvérem temetését, akkor megemlítette “Ha van itt valaki, aki még nem ismeri Istent, úgy most elfogadhatja őt.”

Ó, hogy mennyire markoltam a székeket, Isten újra munkálkodott. Kedves olvasó, ha Ő hív, akkor válaszolj Neki.

Soha nem fogom elfelejteni, hogy szegény Apám és Anyám hogyan sírtak a temetés után. Vissza akartam menni Nyugatra, de anya annyira könnyögött, hogy maradjak, hogy végül beleegyeztem, feltéve, ha munkát tudok találni.

Hamarosan találtam egy munkahelyet az Indianai Közzszolgálati Társaságnál, ahol jelenleg is alkalmazásban állok.

Körülbelül két évvel később, miközben mérőórákat ellenőriztem a New Albany városban lévő Gázművek műhelyében, gázömlésbe kerültem, és heteken át szenvedtem miatta. Minden orvoshoz, akiket ismertem elmentem. Nem tudtam jobban lenni. Gyorsan túltengésben szenvedtem, melyet a gáz hatása okozott. Egyre rosszabb lett. Specialistákhoz vittek a Kentucky állambeli Louisville-be. Végül azt mondták, hogy vakbélgyulladásom van, és hogy meg kell operálni. Nem tudtam elhinni, mivel soha nem fájt az oldalam. Az orvosok azt mondták, hogy nem tudnak értem többet tenni, amíg meg nem operálnak. Végül aztán beleegyeztem, de ragaszkodtam ahhoz, hogy helyi érzéstelenítést használjanak, hogy végignézhessem az operációt.

Ó, én azt akartam, hogy valaki mellettem álljon, aki ismeri Istent. Hitttem az imában, de nem tudtam imádkozni. Így azután az Első Baptista Gyülekezet lelkésze eljött velem a műtőbe.

Amikor leemelték a műtőasztalról, és az ágyamhoz vittek, egyre gyengébbnek és gyengébbnek éreztem magam. A szívem alig vert. Éreztem a Halált magamon. Lélegzetem állandóan ritkább lett. Tudtam, hogy elértem utam végét. Ó barátom várjál amíg egyszer odaérsz, és akkor sok dolog eszedbe fog jutni, amit tettél. Én tudtam, hogy soha nem dohányoztam, nem ittam, és hogy semmilyen tisztátalan szokásom nem volt, de mégis tudtam, hogy nem vagyok kész az Istennel való találkozásra.

Barátom, ha te csak egy hideg, formális gyülekezeti tag vagy, akkor tudni fogod, amikor elérsz a véghez, hogy nem vagy kész. Ha tehát ez minden, amit te az én Istenemről tudsz,

akkor én kérlek téged most itt, hogy ereszkedj le térdeidre, és kérd Jézust, hogy adja meg neked az Ujjászületés megtapasztalását, amiről Nikodémusnak beszélt a János evangélium 3. részében, és ó, hogy mennyire fognak zengeni az örömharangok – Dicsőség az Ő Nevének.

Elkezdett sötétebb lenni a kórházi szobában, mintha egy nagy erdőben lettem volna. Hallottam, amint a szél fújt a lombok között, de mégis úgy tűnt, hogy nagyon messze van az erdőben. Valószínűleg te is hallottad már, amikor a lombok között közelednek a széllelések, és egyre közelebb, és közelebb jönnek hozzád.

Azt gondoltam, “Nos, ez a halál, jön hogy elvigyen engem.” O! a lelkem találkozik Istennel, megpróbáltam imádkozni, de nem tudtam.

A szél közelebb jött, egyre hangosabban és hangosabban. A levelek zörögtek és hirtelen elmentem.

Aztán úgy tűnt, hogy újra visszatértem, és egy kis mezítlábas fiú voltam, egy ösvényen álltam, ugyanazon fa alatt. Hallottam ugyanazt a hangot, amely ezt mondta, “Soha ne igyál, ne dohányozzál.” És a levelek amelyeket hallottam, ugyanazok voltak, mint amelyek azon a napon zúgtak a fán.

Ekkor azonban a hang ezt mondta, “Én hívtalak téged, de te nem akartál jönni.” Ezt háromszor megismételte.

Akkor ezt mondtam, “Uram, ha ez te vagy, akkor engedj engem újra visszamenni a földre, és én prédikálni fogom az Evangéliumot a házak tetejéről és az utcasarkokról. Én mindenkinek beszélni fogok róla!”

Amikor elmúlt ez a látomás, akkor észrevettem, hogy soha nem éreztem magam jobban. A sebészem még az épületben volt. Odajött hozzám, rámnézett és meg volt lepődve. Úgy nézett ki, mint aki azt gondolja, hogy meghaltam, de aztán ezt mondta, “Én nem vagyok egy gyülekezetbe járó ember, olyan nagy a gyakorlatom, de tudom, hogy Isten meglátogatta ezt a

fiut.” Miért ő mondta ezt, én nem tudom. Senki nem mondott erről semmit. Ha én akkor tudtam volna azt, amit ma tudok, akkor felkeltem volna az ágyból, és hangosan Dicsértem volna az Úr Nevét.

Egy pár nap múlva hazaengedtek, de még beteg voltam, és szemüveg viselésére voltam kényszerítve Ó szemtengelyferdülés miatt. A fejem rázkódott, amikor valamire ránéztem egy pillanatig.

Elindultam, hogy megkeressem és megtaláljam Istent. Gyülekezetéről, gyülekezetre mentem, és próbáltam olyan helyet találni, ahol volt egy régimódi oltárhoz-hívás. A szomorú az volt, hogy nem tudtam egyet sem találni. Azt mondtam, hogyha valaha Keresztény lennék, akkor én valóban az lennék. Egy szolgáló, aki hallotta a megjegyzésemet, ezt mondta, “Hát Billy fiam, te el fogsz tévelyedni Fanatizmusba.” Azt mondtam, hogyha egyszer vallásom lesz, akkor úgy akarom érezni, amikor jön, mint, ahogy a tanítványok érezték.

Ó dicsőség legyen az Ő nevének. Később lett vallásom és még mindig megvan, és az ő segítségével mindig meg is fogom őrizni.

Egy éjjel annyira megéheztem Istent, és egy valódi megtapasztalás után, hogy kimentem a házunk mögött lévő öreg pajtába, és megpróbáltam imádkozni. Akkor még nem tudtam hogyan kell imádkozni, így hát egyszerűen elkezdtem beszélni az Úrhoz, mint ahogy bárki máshoz beszélnék. Hirtelen egy világosság jött be a pajtába, és egy kereszt formát vett fel, majd egy hang beszélt hozzám a keresztből olyan nyelven, amit nem tudtam megérteni. Ezután elment. El voltam álmélkodva. Amikor magamhoz tértem, újra elkezdtem imádkozni, “Uram, ha ez te vagy, akkor kérlek, hogy jöjj és beszélj hozzám újra.” Mióta a kórházból hazajöttem, olvastam a Bibliámat, és a János 4-ben ezt olvastam, “Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg azokat, hogy Istentől vannak e.”

Én tudtam, hogy egy szellem jelent meg nekem, és amint imádkoztam, újra megjelent. Ezután úgy tűnt nekem, mintha ezer font lett volna felemelve a lelkemről. Felugrottam és a házunkhoz szaladtam, miközben úgy tűnt, mintha a levegőben futnék.

Édesanyám megkérdezte, “Bill, mi történt veled?” Ezt válaszoltam, “Nem tudom, de az biztos, hogy jól és könnyen érzem magam.” Nem tudtam tovább a házban maradni. Ki kellett mennem, és szaladom kellett.

Tudtam akkor, hogyha Isten azt akarja, hogy prédikáljak, akkor meg fog engem gyógyítani, így hát elmentem egy gyülekezetbe, amely hitt az olajjal való megkenetésben, és azonnal meggyógyultam. Láttam akkor, hogy a tanítványoknak volt valami, ami a legtöbb szolgálnak ma nincs meg. A tanítványok meg voltak keresztelkedve a Szent Szellemmel, és így tudtak gyógyítani a betegeket, és tudtak hatalmas csodákat cselekedni az Ő nevében. Így aztán elkezdtem imádkozni a Szent Szellem keresztségéért és megkaptam.

Egy napon, körülbelül hat hónappal később, Isten megadta nekem a szívem vágyát. Beszélt hozzám egy nagy világosságból, és azt mondta nekem, hogy menjek prédikálni és imádkozni a betegekért, és Ő meg fogja őket gyógyítani függetlenül attól, hogy milyen betegségben szenvednek. Elkezdtem prédikálni és azt tenni, amit Ő mondott nekem. Ő barátom, nem tudom mindazt elmondani neked, ami történt: Vakok szemei megnyíltak. A bénák jártak, rákbetegségek meggyógyultak, és minden fajta csodák történtek.

Egy napon a Spring út lábánál, amely az Indiana állambeli Jeffersonville-ben van, egy kéthetes ébredési összejövetel után 130 embert keresztem. Ez egy forró agusztusi nap volt, és közel háromezer ember volt jelen. A

tizenhetedik személyt akartam bemeríteni, amikor hirtelen hallottam azt a csendes, kis hangot újra, és ezt mondta, “Nézzél fel.” Az ég olyan volt mint a réz azon a forró Agusztusi napon. Minekünk nem volt semmi esőnk körülbelül három hét óta. Újra hallottam a hangot, és újra harmadszor mondta, “Nézz fel.”

Felnéztem, és láttam, amint az égből egy nagy fényes csillag közeledett, amelyet már sokszor láttam korábban, de még nem beszéltem róla. Sokszor, amikor az embereknek beszéltem róla, hogy megjelent, akkor ők csak nevettek, és azt mondták, “Bill, te csak képzeled azt. Vagy talán álmodtál.” De dicsőség legyen Istennek, mert ez esetben Ő láthatóan megmutatta Önmagát mindenkinek, mert olyan közel jött hozzám, hogy még beszélni sem tudtam. Miután eltelt pár másodperc, én felkiáltottam és sok ember felnézett, és meglátták felettem a csillagot. Egyesek elájultak, míg mások kiáltoztak és elszaladtak. Ezután a csillag visszatért az égbe, és azon a helyen, amelyet elhagyott, körülbelül három négyzetméternyi területen, a víz mozgott, tajtékot vetett, mintha hullámok hömpölyögtek volna. Azon a helyen egy kis fehér felhő formálódott, és a csillag ebbe a kicsi felhőbe felemelkedett.

Kedves olvasó, bárcsak lenne elég helyem ebben a könyvben, hogy elmondhassam azt a sok dolgot, ami történt, és hogy miként épült a gyülekezeti házunk, és a sok hatalmas ébredési összejöveteleket, amiket tartottunk. Emberek jöttek közelről és távolról, hogy meggyógyuljanak. Nekem azonban elég kicsivé kell készítenem ezt a könyvet azért, hogy olcsó legyen és mindenkire eljusson. Ezek a dolgok azért vannak, hogy tudassák veled azt, hogy Jézus Krisztus még mindig ugyanaz, mint tegnap, ma és mindörökké, és hogy te higgyél őbenne, és üdvözljél. Ha megteheted, ébredési összejöveteleink közel vannak hozzád, kérlek látogasd meg azokat.

BIZONYSÁGTÉTELEK

Most a következő oldalakon találász néhány Személyes bizonyásgtételt azoktól, akik valamelyik összeövetelünkön meggyógyultak.

A kórházban voltam New Albany-ban, Indianaban, amikor hallottam Branham Testvérről. Elütött egy autó. Gyakorlatilag az összes bordám eltört. A hátam kicsavarodott. Orvosi segítség szempontjából reménytelen eset voltam.

Branham Testvér imádkozott értem, és bordáim azonnal helyükre mentek, és a hátam is. Az orvos nem tudta ezt megérteni. Én felkeltem, felvettem ruháimat, hazamentem, és elmentem dolgozni.

Dicsőség Istennek az Ő Gyógyító Erejéért.

William H. Merrill, 1034 Clark St., New Albany, Ind.

Sok éven át nyomorék voltam. Egy ideig ágyhoz voltam kötve. Végtagjaim összevoltak húzódva úgy, hogy nem tudtam járni. Az orvos azt mondta, hogy soha nem fogok járni. Hallottam Branham Testvérről, és arról, hogy Isten miként válaszol imáira. Így elhívtam őt. Ő és egy másik fiatalember, akit DeArknak hívnak, eljöttek és imádkoztak értem. Végtagjaim azonnal meggyógyultak. Tudtam járni. Még mindig járok. Ez négy évvel ezelőtt történt.

Dicsőség Istennek az Ő Csodálatos Erejéért.

Mrs. Mary Der Ohanion, 2223 E. Oak St., New Albany, Ind.

Akit Érdekelne,

Elég hosszú ideig nyomorék voltam. A lábaim eltörtek és soha többet nem tudtam járni. Az orvos állítása szerint. A fiam tolokocsival elvitt Bill Testvér összejövetelére. Azon az estén láttam egy olyan embert járni, aki 18 évig nem járt. Szintén láttam, hogy egy ember visszakapta a látását, és segítség nélkül végigment a gyülekezeti helyiségen. Ő negyven éven át vak volt, de sokan mások, nyomorékok és mindenféle betegségek meggyógyultak azon az estén. Így, amikor eljött az én időm, hogy imádkozzanak értem, volt hitem, hogy Jézusban higgyek, hogy ő tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz. Bill Testvér imádkozott értem, megfogta a kezemet és ezt mondta, "A Jézus Nevében — járj."

Éreztem, hogy Isten ereje rám árad. Lábaim, amelyek mereven előre voltak nyújtva, lementek a földre és én elkezdtem járni, és dicsőség Istennek, elhagytam öreg tolokocsimat és több háztömbnyi távolságra hazamentem.

Mrs. T. Hargrove, 149 Spring St., Jeffersonville, Indiana

Két évvel ezelőtt az orvosok lemondtak rólam rákbetegség miatt. Bill Testvért már évek óta ismertem. Igaz személynek ismertem, és sok összejövetelén résztvettem. Isten megáldja őt és sok, sok csodát cselekszik általa. Én elhívtam őt, hogy imádkozzon értem. A rákbetegségem eltűnt.

Még mindig boldog vagyok, dicsérem Istent, és köszönöm Neki.

Mrs. L. Stinner, Missouri Ave., Jeffersonville, Indiana

Háziorvosunk lemondott rólam, és azt mondta, hogy már csak egy pár órát élhetek. Rákbetegségem volt már három éve.

Egy Wiseheart nevű ember beszélt nekem Bill Testvérről. Ők 35 mérföldet utaztak hóban és jégben, hogy hozzám jöjjenek. Amikor megérkeztek, már sok barát és hozzátartozó összegyűlt, hogy még utoljára találkozzanak velem. A lányaim megvásárolták a temetési ruháimat. Már majdnem tudatlan állapotban voltam, mikor Bill Testvér megérkezett. Megkért minden hitetlent, hogy menjenek ki a szobából. Azután letérdelt, és imádkozott értem. Éreztem magamon Isten erejét, amikor kezét az én kezemre tette, és azonnal éreztem, hogy a rák elment.

Felálltam lábaimra, és dicsértem Istent az Ő erejéért. Ez már négy évvel ezelőtt volt, és azóta nincs többé rákom.

Dicsőség Istennek az Ő Jóságáért.

Mrs. Sarah Hoyse, Middletown, Ind.

Születésemtől fogva nyomorék voltam. Soha nem tudtam járni, vagy kezeimet és karjaimat használni. Hallottam, hogy hol tart Bill Testvér egy csodálatos gyógyító összejevetelt. Elmentem, és sok csodálatos dolgot láttam a Jézus nevébe, és kézrátételbe vetett hit által megcselekedni.

Bill Testvér imádkozott értem, azután egyenesen rám nézett, és azt mondta, “Jézus Nevében, járj.” Éreztem, hogy Isten ereje átárad a testemen. Engedelmeskedtem, és az első ízben életemben elkezdtem járni. Akkor 35 éves voltam.

Isten ezekben az utolsó napokban csodálatos dolgokat cselekszik.

Dicsőség a Nevének örökké.

A kislányunk, Betty, három hónapja beteg volt. A városból két neves orvos megvizsgálta, de láthatólag nem

tudták megtalálni az okát. Ezen kívül még sok kiváló szolgáló is eljött a városból és az országból, hogy imádkozzanak érte. A kislányunk állapota egyre romlott. Ekkor üzentünk az Indiana állambeli Jeffersonville-ben lakó William Branham lelkésznek, akinek meg van Istentől a gyógyítás ajándéka. Bill Testvér, ahogy őt nevezik, azonnal eljött hozzánk. Több órán át tartó imádkozás után bejött hozzánk, és elmondta, hogy az Úr mutatott neki egy látomást arról, hogy mit kell tennünk a mi kis Bettynkért. Ő már csupa csont és bőr volt, és állandóan remegett, mint akinek bénulása van. Bill Testvér megkérdezett bennünket ha hiszünk Istennek és ha engedelmeskedünk abban amit Ő mondott hogy tegyünk úgy, ahogy Ő mondta. Miután imádkozott és kérte Jézus nevét a kislányra, a mi kislányunk azonnal meggyógyult. Ennek már közel 10 hónapja. A mi kis Bettynk most tökéletesen egészséges és olyan kövér, amennyire csak lehet. Bárkinek örömmel írok, aki gyógyulásáról hallani akar, vagy bármely más gyógyulásról, amely az ébredési összejövetelen történt, melyet Branham Testvér itt St. Louis-ban tartott 1945-ben.

Ez a gyógyulás, amely a St. Louis ébredési Összejövetelen történt, Branham Testvér, "Mennyei Látomás," című könyvében van leírva. Olvassátok el mindenképpen.

Robert Daugherty lelkész, 2009 Gano Ave. St. Louis, Mo.

AKIT ÉRDEKEL:

8 évig és 9 hónapig feküdtem a hátamon TBCvel, és az orvosok lemondtak rólam. Alig voltam 30 kg, és úgy tűnt, hogy minden remény eltávozott. Ekkor az otthonunktól kb.35 mérföldre lévő Jeffersonville-ből, Indiana-ból, eljött hozzánk William Branham lelkész egy látomás által, amelyet látott egy vadonban fogságban lévő bárányt, amely ezt kiáltozta

“Milltown” (Ez az, ahol én élek.) Branham Testvér soha nem volt itt, és senkit nem ismert innen. Amikor bejött, rám tette a kezét és imádkozott, és hívta a mi drága Úr Jézusunknak a nevét. Úgy tűnt, hogy valami megragadott és azonnal felkeltem és hálát adtam Istennek az Ő gyógyító erejéért. Kimentem a házból 8 év óta először, azután megkeresztelkedtem a folyóban, a Jézus Krisztus nevében. Jelenleg én vagyok az itteni Baptista gyülekezetnek a zongoristája. Sokkal több minden is van még ezzel a nagy gyógyulással kapcsolatban. Nincs elég hely ebben a tanúbizonyságban hogy az egészet leírjam. Akit érdekel a gyógyulásom, annak boldogan leírom és elmondom teljesen.

Georgia Carter, Milltown, Indiana

AKIT ÉRDEKEL:

Megműtöttek, és a műtéttől kialakult egy rákbetegség. Mindent megtettem, amit csak tudtam, hogy visszanyerjem egészségemet, de nem sikerült. A feleségem szintén beteg volt, és hallottunk Branham lelkésről, és hogy Isten miképpen munkálkodott általa a betegek meggyógyulásában. Egy vasárnap délután, kb. hat hónappal ezelőtt elmentünk az otthonába, és amikor megérkeztünk, akkor másokat is ott találtunk, akik ugyanilyen célból mentek, és meggyógyultak. Azután minekünk volt egy beszélgetésünk Branham Testvérrel, és megkérdeztük, őt ha valamit lehetne tenni értünk. Elmondtuk neki, hogy mi Katolikusok vagyunk, de ő azt mondta, hogy Isten gyógyítása mindazoknak szól, akik hisznek. Felhívta a figyelmünket egy Katolikus hölgyre, aki visszakarta látását, mióta ő imádkozott érte és most ő olvassa a kisbetűket. Annyira vak volt, hogy úgy kellett házához vezetni. Ezután imádkozott értem és a feleségemért és mindketten meggyógyultunk. Eltűnt a rákom! Mi most

annyira boldogok, és egészségesek vagyunk. Én minden nap felkelek az ágyból és 3 órán át imádkozom Branham Testvérért és az ő Istenért végzett munkájáért. Van egy villamos üzletem itt a városban, és minden vasárnap reggel elmegyünk a korai misére és azután átsietünk a hídon a Branham Tabernacleba. Résztveszünk az esti istentiszteleteken és a szerda esti imaösszejövetelekben is. Csodálatosan érezzuk magunkat, és olyan, mintha egy új világban élnénk. Örömmel válaszolok minden érdeklődésre a gyógyulással kapcsolatban.

Louis H. Head, 417 Garnet Court, Louisville, Ky.

Szeretnék bizonyágtételt adni, Isten dicsőségére az Isten gyógyításának tekintetében. Körülbelül három évig ekcéma fertőzésem volt, amely egyre terjedt és rosszasodott addig, míg kezeim és lábaim feje egy összefüggő var volt. Csúnyán fel is dagadtak és nagyon fájtak. 1945. április 11-én Branham Testvér megkent olajjal, és imádkozva rám tette a kezeit, de ahelyett, hogy jobb lett volna, még rosszasodott, és amikor kenőcsöt használtam kezeimre és lábaimra azt gondoltam, hogy valószínűleg ez volt az oka annak, hogy nem gyógyultam meg. Ezért elhatároztam, hogy abbahagyom minden orvosság használatát és ügyemet teljesen az Úrra hagyom. Június 10-én Branham Testvér és Seward Testvér újra imádkoztak értem és az Úr meggyógyított, Dicsőség legyen Szent Nevének! Egyszer korábban megkent engem Branham Testvér bokasüllyedésért. Lábaim annyira fájtak, hogy kín volt a járás. Mióta azonban meg lettem kenve, lábaim megerősödtek, és ma már nagy távolságot is meg tudok tenni kevesebb kényelmetlenséggel, mint megkenetésem előtt pár lépést. Kívánom még azt is hozzátenni, hogy ez nem az első megtapasztalásom az Isten gyógyításával. Huszonegy évvel ezelőtt elmentem egy

összejövetelre, amelyet C. H. Erickson lelkész tartott az Indiana állambeli Colombus városában. Mások meggyógyultak különböző betegségekből, és mivel én egy súlyos hurutos betegségtől szenvedtem már hosszú ideje, a jobb szememen pedig volt egy kinövés úgy, hogy részben elfedte látásomat (idővel megvakított volna), így hát én is kértem az Urat, hogy meggyógyítson, és meg is tette. Többé soha nem szenvedtem egyik betegségtől sem. Úgy kaptam ezt az áldást, hogy ültem a helyemen, és nem kértem Erickson tiszteletes imáját. Tanúja voltam gyógyulásoknak, és hallottam, olvastam mások bizonyosságait. Majdnem két évvel ezelőtt egy otthonban jártam a Kentucky-beli Prospect közelében. Egy kicsi, beteg csecsemő feküdt egy hordágyon az udvaron, és az anyja elmondta nekem, hogy több mint négy hónapos volt, és egész rövid életén át beteg volt. Nagyon sovány volt, és a táplálékot nem tudta magához venni fájdalommal kísért nélkül. A következő Vasárnap beszéltem Branham Testvérnek a gyerekekről. Ő és a gyülekezet imádkoztak a gyerekért, és pár hét múlva újra ott jártam és érdeklődtem a gyerek felől. Már jobban volt és súlyában gyarapodott. Bementem, hogy megnézzem, és éppen evett, és valóban élvezte azt. Meg van írva, hogy a mennyei Atyánk az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak adta minden erőt égen és földön, és adott Neki egy nevet minden név felett, és Péter azt mondta, hogy az Ő nevében volt, az Ő nevében lévő hit által, hogy a béna meggyógyult a Templom Kapujánál. Ugyanebben a dicsőséges névben történnek napjainkban ezek a csodálatos dolgok. És mikor meggyógyulunk a hit imája által, akkor ez nem az egyedüli áldás, amit veszünk, hanem vele együtt a bűnök bocsánatának bizonyosságát is. Jakab 5:15

Hála Istennek, hogy vannak nekünk ebben a zavarodott világban olyan emberek, mint Branham Testvér, Erickson, John Sproul, és mások, akiknek a Szellem adta az Isten gyógyításának ajándékát. Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma

és mindörökké. És Ő éppúgy képes, és hajlandó meggyógyítani bennünket, mint amikor Ő tizenkilenc évszázaddal ezelőtt prédikálta a Királyság Evangéliumát és gyógyította az embereket. Én láttam Joan Gray-t, a kicsi gyermeket, aki beteg volt Agusztus 26-án. Ő ma elmúlt 27 hónapos, és olyan jól van és egészséges, amennyire csak lehet.

Testvéretek Krisztus Jézusban,

G.W. Jones, 705 E. Maple St., Jeffersonville, Ind.

Kedves barátaim, vannak mások is, akik meggyógyultak és szeretnének bizonytságot tenni, mint akik Isten erejének tanúi, de nincs elég helyünk erre most ebben a kicsi könyvben. Ezek a leírt bizonytsákok bátorításul vannak számatokra azért, hogy higgyetek Jézus Krisztusban és, hogy megismerjétek Őt, mint Üdvözítőt és Gyógyítót.

Sokan, akik olvassák a Bibliát, ezt mondják, “Bárcsak a Biblia idejében élnék, odamennék Jézushoz és Ő segítene nekem.” Barátom, Ő itt van ma, hogy segítsen neked ugyanúgy, ahogy Ő akkor volt. Csak higgy a Szent Szellemben, Ő Jézus Tanúja. Kérlek, hogy ahol éppen vagy, higgy Neki, és meg fogsz gyógyulni.

PRÉDIKÁCIÓ

Szövegünk az Ézsaiás 53:5-ben található.

“És Ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.”

Nos, barátaim, a Biblia azt mondja, “Az Ő sebeivel gyógyultunk meg.” És mi elfogjuk ismerni, hogy nekünk még meg van a bűneinknek bocsánata is az Ő kiontott vére által, bármit is tettünk. Miért? Azért, mert ez benne volt a jóvátételben, mondjátok. Sebei a Gyógyulásra nem voltak benne szintén a jóvátételben? Ha pedig a gyógyulásért való jóvátétel elvesztette erejét, akkor ti még bűneitekben vagytok, mert a bűneitekért való jóvátétel ugyanazon Vér által, ugyanattól az embertől, ugyanazon a helyen, ugyanabban az időben, ugyanazon a napon lett.

Akkor azt kell, hogy mondjátok, hogy ezek együtt munkálnak, vagy egyiknek sincs semmilyen hatása.

Nem, barátaim, higgyetek Jézusnak ugyanúgy a gyógyulásotokért, mint ahogy hisztek a bűneitekért, és a jóvátételnek ugyanolyan hatása lesz. Mindkét irányban működni fog neked, ha hiszed hogy számodra lett elvégezve a mai napon úgy, ahogy azok számára azon a napon.

Éppúgy, mintha lemennének a folyóhoz, hogy átmenjetelek a komppal, látjátok, hogy mások is átmennek, hát ti miért ne tudnátok? Nem mentek oda a komp kapitányához, hogy megkérdezzétek, hogy menni fog-e a komp, vagy nem. Csupán kifizetitek a menetjegyet, beszálltok, és leültök. Ezután már a kormányos dolga, hogy átvigyen a folyón.

Az Isten Gyógyításánál ugyanez a módszer, látjátok, hogy mások meggyógyulnak, és ti is meggyógyulhattok. Csak menjetek Jézushoz. Ebben az esetben a menetjegy a hit, azután Jézus dolga, hogy átvezessen téged.

Ó, testvéreim és testvérnőim, higgyetek Neki, hogy ti is meggyógyulhattok. A Csodák napjai nem múltak el azoknak, akik hisznek hogy nem múltak el.

Mi az első dolog, amit teszel, amikor egy kirándulást tervezel? Megnézed a högyek régi kalendáriumában, hogy mit mond arra a napra, fog e esni az eső, vagy szép idő lesz. Akkor pedig örvendezni fogsz, ha szép időt mond. Azt fogod mondani, hogy “Mi megtervezzük arra a napra a kirándulást.” Megvásárolod az összes ennivalót, és elkészülsz a kirándulásra, csupán azért, mert a kalendárium szép időt mond.

Ó, testvéreim és testvérnőim, ha ilyen nagy hitelt adtok egy kalendáriumnak, akkor miért nem tudtok hinni az Isten Igéjében? Emlékezzetek, hogy Istennek mindig voltak néhány eszközei, akik hittek Neki, miért nem leszel egy közülük? Olvassátok el a Márk 16-ot, és a gyülekezetnek adott utolsó parancs a betegek gyógyítása volt. Az Úr ezt mondta, “És ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.”

Ha gyülekezetetek azt mondja, hogy ők hisznek, és a jelek nem követik, akkor Isten Igéjének megfelelően ők nem hisznek.

Kérdezz meg valakit ma, hogy mi egy jó hívőnek a jele, és ők ráfognak valakire mutatni, akinek egy jó társadalmi helyzete van. Valakire, aki jól fizet a gyűjtőtányérra. Ó barátaim, néhányuk nem tud többet Istenről, mint egy Hottentotta az Egyiptomi éjszakáról, pedig némelyik jól csiszolt tudós a szemináriumoktól. Nektek azonban nem kell tudósnak lenni ahhoz, hogy Istent ismerjétek. De többet kell

tennetek, mint a legtöbb közüllük, hinnetek kell, és akkor a Márk 16:17-18-ban lévő jelek fognak követni benneteket, ahogy Jézus mondta.

Emlékezzetek, hogy a Márk 16-ban azt mondja, hogy prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek. Ti megkérdezhetitek tőlem, “Branham Testvér, mi az Evangélium, hogy megtudhassuk, vajon meg van e nekünk, vagy nincs. Az Ige az?”

Pál azt mondta, hogy az Evangélium nem csupán szóban, hanem a Szent Szellem Ereje és Demonstrációja által jön hozzánk. Akkor nem kéne nálatok meglennie a Szent Szellem Erejének, hogy a Márk 16 jeleit demonstrálja?

Lapozzatok velem a 2. Timotheus, 3. Fejezetéhez, és nézzétek meg, hogy a Szent Szellem azt mondja, hogy az utolsó napokban az embereknek meglesz a kegyesség látszata, de meg fogják tagadni annak erejét, és az ilyen emberektől, azt mondja nektek a Biblia, hogy forduljatok el.

Nem egy jele ez annak, hogy az utolsó napokban élünk? Az emberek tagadják a gyógyító erőt, és azt, hogy a gyógyulással megszabadulnak a bűnöktől is.

A gyülekezetek olyan hideggé válnak, hogy a hőmérő lemegy mínusz tíz fokra. Nem lehet győzelmetek és nem gyakorolhatjátok az Isten Gyógyítását kártyapartikkal és cigarettákkal. Némely ember Vasárnap reggel egy nagy szivarral a szájában megy gyülekezetbe, és úgy néz ki, mint egy letört szarvú Texasi bika. Az ige azt mondja nekünk, hogy tisztítsuk meg magunkat minden tisztátalanságtól. Ő, testvéreim, forduljatok el világi dolgoktól és szolgáljatok Istennek. Akkor Ő megengedi nektek, hogy járjatok az Ő Szentségének főútján, ahogy Ézsaiás 35. Fejezetében beszél róla.

Ha valaki hozna neked egy 70.000 dollárról szóló átutalást, akkor elkezdenél örvendezni. Ha én megkérdeznék, hogy

miért vagy olya boldog, akkor te azt válaszolnád, hogy van 70.000 dollárod. Ha én kételkednék, akkor te átnyújtanád nekem a pénztátutalást. Ha én azt mondanám, hogy az csupán egy darab papír, amelyre írva van, akkor te gyorsan azt válaszolnád, hogy mielőtt a rendelés meg lett írva, 70.000 dollárt el kellett helyezni az Egyesült Államok Kormányánál, és ezért a kormány fedezete van mögötte.

Tudjátok meg hát, hogy a Jakab 5:14 azt mondja, hogy a hitből való ima megszabadítja a beteget. Te mondhatod talán, hogy ez csak egy papír, amelyre írva van. De testvérem, az egész Menny támogatja a Bibliát.

Amikor olvassátok az Ő Igéjét, emlékezzetek arra, hogy az ígéret nektek szól. Aztán kezdjétek el örvendezni és higgyétek, hogy Ő meggyógyít benneteket.

Ő ugyanaz az Isten ma és mindörökké. Ámen.

Kiadva az Angol 1940-es években.
Az Angol újra nyomtatva 1991-ben.
Magyarul nyomtatva 1995-ben.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O.Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 USA.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org